

børn under den kriminelle lavalder skal ske så skånsomt som muligt – herunder at børn ikke må anbringes i arresthus.

For så vidt angår enerumsanbringelse af *sikkerhedsmæssige grunde* af børn i venterum eller detentionslokale eller andre rum, hvor barnet befinder sig alene, henviser udvalget til lovudkastet i Politikommissionens betænkning nr. 1410/2002, § 10, stk. 4 og 5, som indeholder særlige regler om detentionsanbringelse af børn, der er frihedsberøvede (uden for strafferetsplejen). Efter § 10, stk. 4, i Politikommissionens lovudkast må der ikke ske detentionsanbringelse af børn under 12 år. Et barn under 15 år må kun anbringes i detention, hvis anden anbringelse er sikkerhedsmæssigt uforsvarlig som følge af barnets adfærd.

Politikommissionens forslag vedrører kun detentionsanbringelse, men Strafferetsplejeudvalget anfører, at anbringelse af børn under den kriminelle lavalder i venterum eller andre aflåste rum, hvor barnet befinder sig uden at være sammen med politipersonale, forudsættes at skulle ske på tilsvarende betingelser. Forslaget til § 821 a, stk. 3, 3. pkt., 1. led, i udvalgets forslag er udformet i lyset heraf. Anbringelse i venterum mv. af børn under 15 år efter den foreslåede bestemmelse forudsættes således kun at kunne finde sted, hvis anden anbringelse er sikkerhedsmæssigt uforsvarlig som følge af barnets adfærd - eksempelvis hvis barnet ellers vil udgøre en fare for sig selv eller andre - og barnet er 12 år eller derover.

Et flertal af udvalgets medlemmer (udvalgets medlemmer bortset fra Søren Søltøft Madsen og Merethe Stagetorn) foreslår imidlertid, at der indføres en undtagelsesvis adgang til enerumsanbringelse af børn under den kriminelle lavalder i detentionslokale, venterum eller lignende af *efterforskningsmæssige grunde*, herunder når det er påkrævet af hensyn til efterforskningen, og anden anbringelse ikke er mulig, jf. forslags § 821 a, stk. 3, sidste punktum. Dette kan f.eks. være nødvendigt, hvis en gruppe børn – hvoraf et eller flere er under den kriminelle lavalder – pågribes i forbindelse med grov bandekriminalitet. I sådanne tilfælde kan det være af afgørende betydning for efterforskningen, at børnene placeres hver for sig, indtil de har kunnet afhøres af politiet. Hvis politiet på det pågældende sted ikke råder over det fornødne mandskab til at sikre, at de tilbageholdte børn ikke kommer i kontakt med hinanden inden afhøringen, og sådant mandskab ikke kan tilkaldes eller en repræsentant for de sociale myndigheder være til stede, kan det således være nødvendigt at placere børnene alene i aflåste lokaler.

Udvalgets flertal forudsætter, at enerumsanbringelse i venterum mv. af efterforskningsmæssige grunde

kun sker rent undtagelsesvis. Flertallet anfører, at det må være en betingelse, dels at der er tale om alvorlig personfarlig kriminalitet – navnlig vold, voldtægt og væbnet røveri – dels at anbringelse er nødvendig af væsentlige efterforskningsmæssige grunde. Det må endvidere kræves, at det ikke er praktisk muligt at anbringe barnet på anden måde.

Flertallet har i tilknytning hertil foreslået, at det administrativt pålægges politiet til at indberette sådanne enerumsanbringelser af børn efter den foreslåede bestemmelse til Rigsadvokaten, der således får til opgave at vurdere, om anvendelsen i praksis af denne anbringelsesmåde giver anledning til justeringer med henblik på yderligere begrænsning.

Et mindretal i udvalget (Søren Søltøft Madsen og Merethe Stagetorn) finder, at enerumsanbringelse af mistænkte under 15 år af efterforskningsmæssige grunde ikke bør tillades, og foreslår derfor, at lovudkastets § 821 a, stk. 3, 2. pkt., 2. led (om enerumsanbringelse af efterforskningsmæssige grunde) udgår. Disse medlemmer lægger vægt på, at frihedsberøvelse af børn under 15 år i sig selv er et meget alvorligt indgreb, og at anbringelse af et barn alene i et aflåst rum indebærer en sådan risiko for traumatisering, at hensynet til efterforskningen aldrig kan være tilstrækkelig begrundelse herfor.

2.2.2.3. På grund af den særlige belastning, som tilbageholdelse må antages at udgøre for et barn under den kriminelle lavalder, finder udvalget, at der i retsplejeloven bør fastsættes et klart og udtrykkeligt udgangspunkt om, at tilbageholdelse af børn under 15 år ikke må have en varighed ud over 6 timer. Udvalget har imidlertid ikke fundet grundlag for at foreslå en absolut frist for tilbageholdelse på 6 timer. En tilbageholdelse bør således – navnlig i sager om grov kriminalitet – kunne forlænges ud over 6 timer, hvis væsentlige hensyn til efterforskningen gør det påkrævet. Tilbageholdelse må i intet tilfælde overstige 24 timer.

Der henvises nærmere til betænkningens side 87-91.

2.2.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig Strafferetsplejeudvalgets overvejelser om tilbageholdelse af børn under 15 år, herunder forslaget om en udtrykkelig bestemmelse herom i retsplejeloven. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Dog har Justitsministeriet fundet anledning til at tilføje en absolut tidsfrist for enerumsanbringelser på 6 timer, jf. nedenfor. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 821 a.